

A tall, dark, stepped monument, likely a memorial, stands against a cloudy sky. The monument is composed of several rectangular blocks stacked on top of each other, creating a stepped appearance. The sky is a uniform, overcast grey.

5. Батрахомиомахія

пролог

гарячі змії зграями заповзали у вікна музею
коли я сидів у кабінеті й домальовував архаїчну
хіоську амфору
датовану шостим століттям до нашої ери

зморшкуваті обличчя бабусь-екскурсоводів були
наповнені спітнілим сном
ці обличчя важко було датувати
тож і малювати не було сенсу

я малював
і щоб самому не поринути в останній сон
уявляв амфору античною гетерою
може це й банально
але зрештою не дарма давні греки оздобили тару
для вина звабливими жіночими обрисами

я малював
і щоб не заснути – уявляв жінку
а щоб не збудитися – уявляв мертву жінку
тверду й холодну – але збуджувався ще більше

малював труп амфори
коли у двері постукала тиша

1.

двері прочинилися
але то була не тиша
а патологоанатом ден
бог із машини

він був братом-близнюком археолога дена
який раніше теж працював у музеї
аж допоки не вступив у п'яну полеміку з гегелем -
полюбив уміст амфор більше за їхню форму
у цій полеміці він переміг

були часи
ми відчували себе героями троянської війни
хоробрими ахейцями під стінами шліманового
звалища
а олена зосимівна що поховала п'ять чоловіків
переляканими очима глипала на нас із віконечка
музейної каси
та якось алкогольна паллада

наслала білу гарячку на аякса дена
і він перебив ціле стадо глиняних овець
таврованих гераклейськими гончарами

із тих пір він – колишній археолог

отже двері прочинив тихий ден
він не був тишею хоча й дуже скидався
не так звісно як на брата-близнюка
але їх теж часто плутали
його обличчя
червоне та блискуче мов римська лакована тарілка
першого століття нашої ери
світилося трімальхіоновою радістю
про вміст його торби можна було лише здогадуватися

в одній руці він тримав мишу
у другій – жабу

батрахоміомахія

2.

із самого ранку почнеться війна
а ти п'яний лежатимеш у човні

і криво всміхатимешся мені
й вимагатимеш ще вина

ти не чутимеш пострілів над головою
й під ногами не бачитимеш мерців
розбитих зелених і сірих голів
не помітиш із перепою

ранок згорить у пекельнім вогні
і обернеться море червоним вином
і нечутно твій човен піде на дно
і ми з тобою в човні

твої руки затерпли і очі скляні
всихають на сонці неначе медузи
ти тягнеш на дно усіх своїх друзів
і ось ми уже на дні

ось ми уже на дні
перелякано кліпа очима бичок
ми не братимем участі в цій війні
бо ми вже – пісок

3.

із тих пір як медея вбила своїх дітей
боги послали на неї прокляття
відтепер із неї постійно
виповзали миші й вистрибували жаби
ще в утробі вони ставали ворогами
бо разом їм було затісно

миші повзли правоніж медеї і шикувалися
жаби стрибали лівоніж медеї і шикувалися
починалась війна у якій не було ні правих
і ні винних

ні правих ні лівих
тут були лише сірі й зелені
земля поринула в хаос

4.

посеред світу
воїнство люте
суворі полковники
ріжуть повітря
злыми очима

зуби скриплять від напруги
земля під ногами
люття розквітла
сурми гудуть

тріснуло небо
сонце тремтить
починається бій

5.
миші воюють із жабами
ніби злягаються
миші та жаби
як одне ціле
на пристрасті хвилях
народжують море
сіро-зелене

мокра і зла
аморфна дитина
ковтає човни й береги

визує сцилли проміжність
збочено піниться в центрі землі
в лобному місці
світу рідкого

аргонавти

6.

я не пам'ятаю як ми опинилися на цьому човні
сірими руками мисів берег обіймав бухту
здається ми пили щось дуже схоже на грузинську
чачу

бо наш човен направлявся на південь
і ми нічого не могли з цим подіяти

на всіх берегах вирувала війна
ми бачили її з моря
і не втручалися
з нами були
жаба й миша

і колишній археолог ден